Р Е Ш Е Н И Е
№ 4323

гр. София, 26.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов
Веселина Женаварова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1205** по описа за **2014** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., чрез юрк. Л., срещу РЕШЕНИЕ от 05.11.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 107-ми състав по НАХД № 19012/2012 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление

Ответникът по касационната жалба- [фирма], чрез адв. С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА

С Решение от 05.11.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 19012 / 2012 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 107 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 46-0167298/ 22.03.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на

НАП, С., с което на [фирма], [населено място] на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение по чл. 7, ал. 1 Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства / Наредба № Н-18/.
Постановлението е отменено с мотив, че дружеството не е субект на задължението по чл. 7, ал. 1 Наредба № Н-18.
За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.
В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.
Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд.
От представения по делото договор за предлагане на поддръжка, сключен на 06.06.2011 г. между [фирма], [населено място] и [фирма], [населено място], А., е видно, че страните са се споразумели в чл. 9 от Договора [фирма], [населено място], наричан в договора ИНТЕРНЕТ ПУНКТ да провежда сътруднически дейност от името на [фирма], [населено място], наричан в договора букмейкър/компанията. Безспорно е, че [фирма], [населено място], А. притежава лиценз, представен като доказателство по делото, за професионално организиране залагания на спортни и други събития. Съгласно този лиценз [фирма], включително и чрез собствен интернет сайт, оперира по целия свят в качеството си на законен букмейкър, като организира хазартни игри и залагания на спортни и други събития в собствената си държава и във всички пазари на Европейската общност. [фирма] организира, ръководи, предлага и прехвърля самостоятелно и ексклузивно, на свой собствен икономически риск договори за хазарт и произтичащите и следващите се от тях услуги посредством офисите си, чрез посредници и по интернет. На свой ред сътрудническата дейност на [фирма] по смисъла на чл. 4, т.4.7 от договора се изразява в предлагане на безплатни за залагащите услуги: помощ на клиентите чрез пояснения за предлаганите от букмейкъра продукти; предоставяне на цялата налична информация, необходима за кандидатстване за потребителска сметка към букмейкъра; разяснение на клиентите относно начини на зареждане и изтегляне на парични средства от сметката им в компанията. Самото залагане се извършва чрез интернет сайт, който се поддържа в полза на австрийската компания [фирма], за която безспорно по делото се установява, че е лицензирана за извършване на подобен род дейност и има право по смисъла на австрийското законодателство да бъде такъв хазартен оператор. В предоставения договор за предлагане на поддръжка се сочи още, че договорът за хазарт между австрийската компания и българските залагащи лица се счита сключен с приемане от [фирма] на съответния направен залог, като договорът се сключва и подписва на територията на Република А.. Не на последно място съгласно чл. 3, т. 3.9 от договора страните са уговорили компанията да изплаща на интернет пункта възнаграждение за свършената работа по повод осъществяваното посредничество.

Анализът на постигнатите договорки между страните по горецитирания договор налага извод, че [фирма] действа на територията на Република Б. от името и за сметка на австрийското дружество, т.е. сделките не са осъществявани от името и за сметка на лицето, сочено за нарушител. Сделките са сключвани с посредничеството на [фирма], за което посредничество дружеството получава съответно уговорено заплащане от страна на [фирма]. Това възнаграждение не е платимо от клиентите посредством правените от тях залози, а директно от австрийската фирма - насрещна страна по договора. По делото не се спори, че допълнителни суми, извън сумите за залога не са плащани. Т.е. [фирма] не предоставя услуга в полза на физическите лица по смисъла на чл.8 ЗДДС, доколкото е приемало по електронен път залози от името и за сметка на австрийското дружество като търговски представител. В този смисъл в касационната жалба е посочено, че задължението за регистриране на продажбите на услуги чрез ФУ произтича от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18, но тази норма е неотносима към описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Спорно в случая е единствено дали наказаното лице осъществява възмездна услуга в полза на физически лица чрез приемане на залози и плащане в брой, която следва да регистрира и отчете по реда на чл. 7, ал. 1 от Наредба №Н-18. Като е дал отрицателен отговор на този въпрос, районният съдия е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона без да е допуснал твърдяното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.11.2013 г., постановено по НАХД № 19012/ 2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107-ми състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.